

Tartalom

Karácsony Istene	1
Karácsonyi sütemény.....	2
Idén is kalendárium.....	3
Karoljátok fel tehát egymást, Beszélgetés Pete Polgár Mátéval	4
Add Uram, hogy másokért élni sose legyek fáradt, Beszélgetés Horváth Sándornéval	6
Részletek a Szentírás ritkábban forgatott könyveiből: Habakuk próféta könyve.....	8
Ferenc pápa imája a megszentelt élet évére.....	9
Becsületes neve: Káposztafalvi karszt I.....	10
Anyakönyvi hírek	11
Jó volt olvasni: Karácsonyi himnusz.....	12
Boldog Janssen Arnold	13
Az első karácsony.....	14
Hittanóra az iskolában és találkozás a szentségi Jézussal a templomban.....	14
Fiataloknak.....	15
Plébániai hírek.....	16

Karácsony Istene

Az Istent még nem látta soha senki. Ezért képtelenek vagyunk megmondani, hogy milyen. A képzeletünk alkot róla valamilyen szemléletet, de ez a valóságtól távol áll. A Szentírásban többféle tulajdonságot mutat meg önmagáról, de ezen kijelentések alapján nem tudjuk megmondani, hogy milyen az Isten, csupán tapogatózunk. Jelenleg azt kutatjuk, milyen karácsony Istene. Az elidegenült emberhez nem a saját nyelvén szól, hanem úgy, ahogyan a régi magyar ének kifejezi. „Sírdogál és nyöszörög, ki az égen mennydörög, s a villámot szórja.” Az elidegenedett ember felé nem isteni fölségével közeledik, hanem leszáll az emberiség legészrevétlenebb pontjára, az istállóba. Ezért érvényes most is, amit Keresztelő Szent János mond: „Köztetek áll az, akit nem ismertek.” (Jn 1,26)

Ő a jászol Istene. A modern ember elidegenedett Istenétől. Megfogyatkozott az Isten iránti érzéke. A jászol Istene ezért nem a bölcselők, a filozófusok és nem a tudósok Istene. Ő más, mint a felvilágosultak istenképe. Ő az emberközeli Isten. Az örökkévalóból belépett a véges mulandóba, megtette a lépést az időtlen és idő határán át a történelembe, az emberiség sorsába. Éspedig a sikerébe és kudarcába, küzdelmébe és pihenésébe, a bűnökbe és erényekbe, a szenvedésbe és egészségbe, az alkotó munkába és a nyugalomba, a harcba és békébe, a verejtékbe és az eredménybe. Ezt a lépést az emberi ész meg nem érti. Ilyen dologhoz csak a szívvel lehet közeledni, mert a szeretet cselekszi. Itt van egy gyermek, olyan, mint más emberi ivadék, sír és éhez, alszik és gögicsél, mint a többi gyermek, mégis „ő testté vált Ige” (vö. Jn 1,14). Nemcsak benne lakik az Isten, nemcsak megérintette az ég: ez a jászolban fekvő gyermek a magasságbelinek a fia és az Istenség második személye.

A töprengő Isten „így gondolkodott magában: Mit tegyek?” (Lk 20,13) Ennek az isteni töprengésnek az eredménye: Betlehembe „Elküldöm kedves fiamat, őt csak megbecsülik.” (uo.) A betlehemi jászol fölött megérzem Istennek atyai szorongását. Ami nem költészet, hiszen „Miután többféle képen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szól hozzánk.” (vö. Zsidó 1,1) Betlehemben a tékozlásából felkelő emberiséget pillantja meg Fiában az Isten. Rongyosan öleli magához az atya: a barlang pólyájában is meg kell éreznünk az Isten atyai ölelését.

A játékos Isten. Megszoktuk, hogy az Isten dolgait valamilyen komoly és fenséges légkörben szemléljük. Nem vesszük észre, és nem is méltatjuk a szellemnek értékes tevékenységét: a játékot Isten cselekvésmódjában. Minden játék az erőfölöslegből, az energiák túláradásából és szárnyalásából fakad. Istenben bőven fellelhető az erők túláradása és a szellem szabadsága. Fel kell tehát fedoznunk a játékelemeket Isten

(folytatás a 2. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás az 1. oldalról)

tetteiben is. Hiszen már maga az a tény is játékos, hogy a világ fejedelmének legyőzésére és a bűnbe süllyedt világ meghódítására síró gyermekként indul el. Nem hozza magával az isteni ragyogást, sem a pompát, sem az isteni hatalom látható jelét. Ez az állapot már maga abszurd egyenlőtlenség és a harc kimenetelének képtelensége: „Úgy tetszett Istennek, hogy balgaságnak látszó igehirdetéssel {jászollal} üdvözítse a hívőket.” (1Kor 1,25) És ez nem egy rögtönzött fordulat Isten tervében. Jóval előbb, a betlehemi istállóban való születése előtt hirdette: „Miért dühöngenek a nemzettek? Miért terveznek hiúságokat a népek? A mennyben lakó kineveti őket, az Úr kigúnyolja őket. Isteni végzést hirdettek, az Úr mondta ezt nekem, az én fiam vagy, ma szültelek.” (vö. Zsolt,2,1.4.7.)

Emberi mértékkel szemlélve ez Oktalanság: „Hiszen Istennek a »balgasága« bölcsebb az embereknél, és Istennek a »gyöngesége« erősebb az

embereknél.” (1Kor 1,25) A jászol körül térdelve bizalmat érzünk a kisded iránt, egyben védelmet minden fenyegetés kihívásával szemben. Minden gúny, támadás, ravaszság, gyalázkodás csődöt mond és összeomlik a betlehemi jászol körül. Mert a jászolban fekvő kisded két kicsi karja teremtette a világot és tartja azt fenn. És e két kicsi karral szemben meghátrál minden gonosz és ellenséges támadás.

A karácsonykor megnyilvánuló Isten uralmának a pillérjei egészen mások, mint ahogy azt az emberek képzelik. A kisded Jézusnak eszközei a szelídség az erőszak és diktatúra helyett; a béke a zűrzavar és támadás helyett; az irgalom a fenyték helyett; a megbocsátás a harag helyett; az igazság a hazugság helyett; végül a szeretet a gyűlölet, a bosszú helyett. A felsoroltakra minden korban szükség van, ezért az emberek javarészt a kisded Jézusnak szerény eszközeit választják. Így valósul meg az angyalok éneke: „Dicsőség a magasságban Isten-

nek, és békesség a földön a jóakaratú embereknek!”

Isten nem zsarnokként jött közénk, nem hatalommal készít magának helyet, nem uralkodni jött. Ő gyermek képében jelent meg, védtelen és kiszolgáltatott. Fogadjuk szeretettel szívünkbe. Rajta keresztül vagyunk képesek az egész világ befogadására. Aki elutasítja őt, az elutasítja az örökkévalóságot, mert a megszületett gyermek az Örökkévalóság Királya. Énekeljünk neki, boruljunk le előtte és hódoljunk neki.

A karácsony azt mondja: amióta Jézus megszületett a júdeai Betlehemben, többé már senki sem élhet nélküle.

Aki visszautasítja a betlehemi Gyermecket, az örökkévalóságot utasítja vissza. Aki befogadja őt, az Életet fogadja be. Fel nagy örömré, ma született, aki után a föld epedett!

Kántáljunk, karácsony van!

Tóth János káplán

Karácsonyi Sütemény

Végy 1 kg meleg szeretetet, szitáld a türelem szitáján, nehogy pletykámag kerüljön bele.

Adj hozzá:

1 l bátorságot,
3 dl szorgalmat,
1 dl jóságot,
és gyúrd össze 1 tojásnyi kedvességgel,
takard le tiszta jókedvvel.

Ha megkelt, süsd meg a kitartás tűzénél,

- szórd meg örömteli kacagással,
- és tegyél rá pár csepp nyugodt megfontolást.

Vágd fel annyi darabra, hogy eggyel több legyen, mint ahányan az asztalt körülülük, hiszen mindig akad valaki, aki még rászorul.

Kívánom, hogy ebből a süteményből neked is jusson,
s így boldog lesz a Karácsonyod!

Idén is kalendárium

Évről évre számos kalendárium közül választhatnak a műfaj kedvelői, akik már ebben az időszakban beszerzik a számukra legérdekesebb kiadványokat. A Martinus Kiadó is igyekszik színesíteni ezt a palettát. Egyházmegyénk kalendáriumának egyik erőssége helyi jellegéből fakad – bátran állíthatjuk, rólunk, az egyházmegye híveiről és híveinek szól.

Emellett természetesen hazánk és a világegyház híreire is fókuszál. Megtalálhatók benne ismert és népszerű lelkipásztorok, írók, művészek gondolatai, valamint egy-egy speciális, érdekes témával jelentkeznek az egyházmegye lelkes hívei is. Izgalmas interjúkkal várjuk az olvasókat. Mit jelent önkéntesként dolgozni a zalaegerszegi Mária Rádiónál? Milyen az élet egy levéltárban? Hogyan lehet a híveket teljes odaadással szolgálni egy életen át? Többek között ezekre és sok más kérdésre is válaszolnak az interjúalanyok.

Teret adunk tehetséges fiataloknak, általános és középiskolás diákoknak: ők idén az egyházmegyei irodalmi pályázat szerzői voltak. Volt, akitől Zalaszentgrót múltjáról és jelenéről olvashatunk, mások interjút készítet-

tek a Zalaegerszegen szolgáló Stróber László atyával. A kalendárium lapjain találkozhatunk bensőséges hangvételű visszaemlékezéssel, amely egy munkatábort is megjárt, ám hitében élete végéig kitartó nagyapáról szól, de a lelkes, ifjú szerzők kutatják gyermek, szülő és hit kapcsolatát is.

Szauer Ágoston szombathelyi költő-tanár nagy igényességgel válogatott ismert és kevésbé ismert költők szebbnél szebb istenes verseiből, emellett pedig az elbeszélések, novellák kedvelőinek is kínál csemegét a

kiadvány.

Egyházmegyénknek számos olyan néhány száz lelkes települése van, amelynek templomát talán csak a helyi hívek ismerik igazán. A 2015-ös kalendárium céljából tűzte ki a legkevésbé ismert filiák templomainak bemutatását. Zalatárnoktól Megyehídig számos zalai és vasi gyöngyszemről tudhat meg különlegességeket lelkipásztoraink tollából. A 12 templombemutatást a naptár részt követően találhatják meg az olvasók.

2015-ben Andocsra hívja a hívőket a főpásztor, a somogyi kegyhely lesz a május elsejei egyházmegyei zárándoklat helyszíne. A kalendáriumban az andocsi Mária-tiszteletről is olvashat.

Ahogy a korábbi években, úgy most is gondoltunk a gyerekekre, minden hónapnál színező, útvonalkereső vagy sudoku várja őket, a háziasszonyokkal ezúttal néhány könnyen elkészíthető, egészséges étel receptjét osztjuk meg, végül pedig a vicc rovat csal mosolyt az arcokra.

Csuti-Mátyás Zsófia
Forrás: Martinus Kiadó

Ádventi koszorú készítés

Az elsőáldozásra készülő hittanosok közös ádventi koszorúkészítésen vettek részt a plébánián. Az elkészült koszorúkat a készítés helyszínén, illetve a templomban, szentmise keretében áldották meg.

„Karoljátok fel tehát egymást, amint Krisztus is felkarolt benneteket Isten dicsőségére”

Beszélgetés Pete Polgár Máté atyával

Pete Polgár Máté atyával beszélgetünk abból az alkalomból, hogy augusztus elsejétől kezdve a Mária Magdolna Plébánián folytat szolgálatot. Aki esetleg még nem találkozott Önnel, vagy nem ismeri, mit lehet Önről tudni?

Pete Polgár Máténak hívnak, huszonhat esztendősen vagyok, körmendi születésű. Körmenden nevelkedtem, itt jártam iskolába ebben a szép Rába parti városban. Ugyanazt jelenti nekem, mint ami Kosztolányi Dezsőnek volt Szabadka, vagy a regényeiben visszatérő Sárszeg. Itt nőttem fel a bátyámmal. Tanárképző főiskolára jártam, pedagógia-történelem szakon voltam elsőéves hallgató. A tanuláshoz, tetszett a főiskola, kimondottan olyan típus vagyok, aki szeret tanulni, de megéreztem akkor, hogy mégis más utat kell választanom. Akkor, húsz évesen hallottam meg Istenünknek hívó szavát és mentem el a szemináriumba. Győrben hallgattam hat évet.

Milyen jelmondatot választott papi hivatásához és miért?

Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből választottam: „*Karoljátok fel tehát egymást, ahogy Krisztus is felkarolt benneteket Isten dicsőségére.*” (Róm 15,7) Két okot is említenék, amiért ezt választottam: az első, hogy a római levél a kedvenc könyvem a Szentírásból. A tizenhat fejezetet szerintem nagyon sokszor végig kell elmélkedni, mert valóban a keresztény hitnek egy katedrálisa ez a római levél. Az egész Szentírásról egy teológiai összefoglalást ad, ezért különleges és kedves számomra ez a mondat. A második pedig az, hogy ez a mondat összefoglalja azt, hogy a mi igazi példaképünk, maga Jézus Krisztus, akire

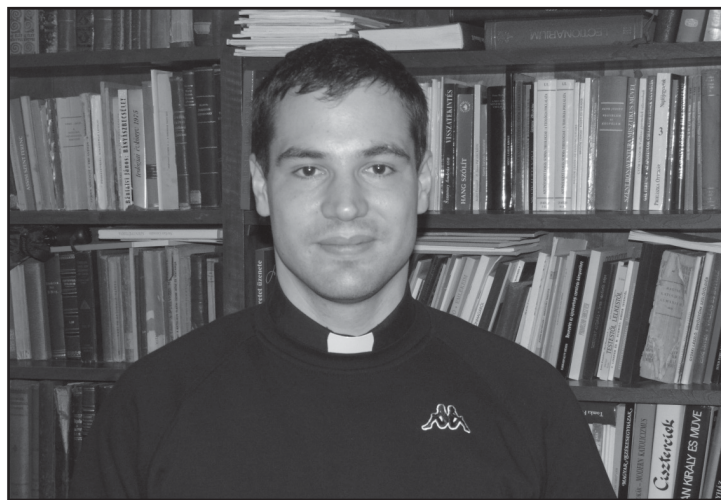
feltekintünk és az ő példáját követjük mindenben, és egyedül őt illeti meg imádás is az életünkben.

Hogyan élte meg pappá szentelését?

A papszentelés különleges ajándék egy hívő ember számára, mert a teremtető Isten elhívja őt áldozópapjai közé. Ilyenkor átérzi az ember az ő méltatlanságát. Az újmisés szónokom kiemelte, hogy Máté apostol is értetlenül állt, hiszen Jézus talált volna nála alkalmasabb, rátermettebb szolgákat, mégis őt hívta meg. Ezt Szent II. János Pál pápa is nagyon helytállóan fogalmazta meg: a hivatás egyszerre ajándék és titok számunkra. Ezzel nap, mint nap szembesül egy pap. Egyszer-

csak az életük, a kincsük, valójában az a leghatalmasabb. Ezt egy szentbeszéd alatt megtapasztalom, hogy az emberek, akik különböző élethelyzetekből idejöttek, meghallották az Isten hívó szavát, itt vannak. Kétezer év után Krisztus legnagyobb csodája ma is az, hogy ennyi sorscsapás, támadás után az Egyház szavára még mindig ennyi lélek hallgat, ez is mutatja azt, hogy Péter sziklája összetörhetetlen. Számomra ez hatalmas erőt jelent nap, mint nap és megtapasztalom a gondviselést mindig, hogy papként tényleg velem van.

Milyenek az első benyomásai itt Zalaegerszezen?

re ajándék és titok. A mai napig is úgy érzem: még mindig felfoghatatlan, hogy június 21.-e óta áldozópap vagyok. Isten hatalmas csodáit minden nap megtapasztalja egy pap. A gyónatószer a csodák helye. De ugyanez történik a szentmisén is, ahol az Isten misztériumainak világába belépünk, behatolunk, ahogy átéljük a szentmisét, a legszentebb áldozatot a lélek és az imádás titkát. És milyen nagy dolog az, hogy egy pap megtapasztalja, kikkel áll szemben. Szent Lőrinc az egyházüldözés idején a római császárnak rámutatott az egyház kincseire, azokra a szegény emberekre, akiknek valójában szinte semmijük nem volt,

Én úgy látom, és ez Zalaegerszezen nagyon tetszik, hogy talán vallásosabbak az emberek, mint máshol, de amit itt negatív tapasztalatként élek meg az országos probléma is, hogy a fiataljaink innen is költöznek el. Tehát irány Budapest, vagy rosszabb esetben irány a nyugat. Ezt nagy problémaként élem meg, illetve a hitoktatás során azt is látom, hogy a gyerekeknek már nagyon korán rossz a jövőképük. Ez nem helyi sajátosságú probléma, hanem tényleg országos szintű, a hamis mammon uralma. Ezt talán a szentbeszédeimben én is sokat ostromozom és támadom, mert szükségszerű, hogy az igazság emberei támadják a hazugság szolgálatában állókat, hogy valóban maradjanak itt, erősödjének meg a fiataljaink, gyermekeink hitükben, nemzettudatukban és valóban egy élet-, érték- és emberközpontú világ legyen, aminek mozgatórugója az alap, Jézus Krisztus.

Mint tudjuk, a „jó pap is holtig tanul”.

(folytatás az 5. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 4. oldalról)

Miben szeretné még elmélyíteni ismereteit?

Amint említettem, nagyon szeretek tanulni, a teológiát örömmel végzem. Aki imádságban, az elmélkedésben már megtapasztalta az Istent, nem fárad bele, hanem inkább újra és újra megújul benne. Tehát szeretek tanulni és egy papnak valóban nap, mint nap szellemi és lelki táplálék után kell nyúlnia. És ez nem csak azt jelenti, hogy ne legyünk szakbarbárok, hogy csak a teológiával foglalkozzam és azon kívül semmi mással. Más embereknél is látom azt a veszélyt, hogy csak szakbarbárok lesznek. Fontos hogy tényleg ne csak iskolázottak legyünk, hanem próbáljunk minél inkább műveltekké válni az irodalom, a történelem, a kultúra segítségével. Ezt erősíteniünk kell egymásban. A kereszténységünknek és a magyarságunknak is a jövője az, ha valóban kultúrát teremtünk. Akkor egy lelki-szellemi fölényt meg tudunk szerezni, ezt igyekszem én is a fiataljainkba oltani, hogy ne csak diplomásokká, hanem értelmiségiekké váljunk.

Mivel foglalkozik szabadidejében?

Sokféle elfoglaltságom van, a kultúra iránt mindenképpen mutatok érdeklődést. A győri szemináriumban öt éven keresztül volt hangversenybérletem. A győri filharmonikusokat

nagyon szeretem és a klasszikus zenét a mai napig szívesen hallgatom. Fontosnak érzem, hogy az európai kultúrában ez megmaradjon. Amit még előszeretettel hallgatok és támogatok, az a magyar népzene. Hiszen a magyar lelket is tükrözi, visszaadja az identitásunkat, segít tisztázni, megérteni azt. Emellett az olvasás, a szépirodalom is kedves időtöltésem. A XX. századi magyar irodalom is rendkívül gazdag, de Móricz Zsigmondtól indulva Fekete Istvánig, különösen kedvencem Wass Albert és, aki a Klebelsberg korszakban ki tudott emelkedni: Tormay Cécile, Kodolányi János, a székely apostol Nyíró József, akiket nagyon szeretek és kiemelnék. Nagyon kedvelem továbbá Sütő Andrást és hiányolom, hogy a színházakban az ő darabjait nem nagyon játszószák, pedig fontos lenne.

Én is kosaraztam Körmenten és rendszeresen járok futni itt is, a Parkerdőt már felfedeztem és minden mozgást szeretek.

Milyen a kapcsolata az ifjúsággal?

Alakul az ifjúsági közösség, azt látom, hogy mindenképpen nagy az igény a fiatalokban. A múltkor egy kosármeccsre is elmentünk a fiataljainkkal. Akkor ott egy nagy lehetőség volt, hogy pappal érkeztek. Más fiatalokat is sikerült megszólítani. Ez lehetőség. Ferenc Pápa is szorgalmazza, hogy lépünk ki a világba, menjünk az em-

berek közé, ne csak az egy bárányunkat simogassuk és díszítsük fel minél jobban, hanem menjünk a kilencvenkilenc eltévedt után is.

Milyen egyéb feladatokkal bízta meg Apát úr?

Most a ministráns foglalkozást is sikerült beindítani, mert szerencsére a hirdetésre jöttek gyerekek, és igyekszünk majd ezt is fejleszteni. A jövőben vannak olyan célkitűzéseim és realitást látok arra, hogy rövidesen az ifjúsági csoport bővülni fog és lesz külön középiskolás és külön egyetemista csoportunk is, mert úgy látom, hogy van rá igény.

Mit üzenne a híveknek, akik olvassák a lapot?

Jelenések könyve: „...légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját”. A híveink az Egyház kincsei. Az Egyház igazi kincsei. Én is ezt vallo, hogy az élő lelkek, akikkel foglalkozunk az, ami a legfontosabb. Nem a külső, hanem a valódi belső dolgok. Nehéz világban élünk, egy köszívű világban, de nem kell ezért köszívűvé változnunk. Fontos, hogy önök is tartsanak ki Péter sziklájában, a hitünkben. Ez a mi nagy kincsünk, ne engedjük, hogy az élet vihara bárhová elsodorjon minket.

Kocsisné Fabula Petra és Kocsis Viktor

Élménypedagógia a hitoktatásban – képzési hétvége hitoktatóknak a Martineumban

Helyszín: Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia (9700 Szombathely, Karmelita u. 1).

2015. január 16-18.

A program kezdete: 2015. január 16. – 18.00

A program befejezése: 2015. január 18. – 13.00

A képzést Zöldy Pál kommunikációs szakértő, szociálpedagógus vezeti, a program lelki kísérője Gáspár Adalbert OSB lesz.

A fő célkitűzésünk: hitoktatásban alkalmazható élménypedagógiai eszközök bemutatása és elsajátítása, hogy a hit-tanóra „otthont” jelentsen a gyerekek számára. Ahol öröklük van szó. Ahol érzik, hogy "Valaki" szereti őket.

Részvételi díj (étkezéssel): 5.000,- Ft/fő/hétvége

Ígény esetén kedvezményes szállást tudunk biztosítani.

Jelentkezési határidő: 2015. január 7.

„Add Uram, hogy másokért élni
sose legyek fáradt...”

A Caritas Hungarica díj átadása kapcsán beszélgettünk Horváth Sándornéval, a plébánia karitászcsoportjának tagjával.

Először is azt kérdeztem, mi ez a kitüntetés, ki adja, kik kapják, milyen munkáért?

A Katolikus Karitászcsoportja 2012-ben alapította a Caritas Hungarica-díjat. A díj célja: biztosítani a karitászcsoportnak arról, hogy az Egyház értékeli a rászorulóknak nyújtott karitatív munkájukat. Ennek jeléül külön kitüntetéssel jutalmazza azokat az önkénteseket, akik ezen a téren Krisztus szeretetének kimagasló fokát érték el, továbbá – Árpád-házi Szent Erzsébet példája nyomán – buzdítani a híveket a karitatív tevékenységre. Példaképpül állítani mások elé azokat a köztünk élő híveket, akik Krisztus szeretetével önzetlenül segítenek a rászorulóknak, Jézus tanítása szellemében „... mert éhes voltam és ennem adtatok, szomjas voltam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok, meztelen voltam és felruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok, börtönben voltam és fölkerestetek” (Mt. 31, 35-36.).

A díj átadására Budapesten a Magyar Szentek templomában került sor. A díjat Beer Miklós püspök úr és Écsy Gábor a segélyszervezet igazgatója adta át. Az ünnepen részt vett Mádl Dalma asszony is, a Katolikus Karitászcsoportja jószolgálati nagykövete.

Szeretném elmondani, hogy ez a díj az egész közösség érdeme, hiszen a csoport tagjainak munkája, a lelkiatyák segítségével és a plébánia híveinek szeretete nélkül nem tudnánk, vagy csak kis részét tudnánk a szolgál-

latnak teljesíteni.

A karitászcsoport munkájának szépségei és nehézségei?

A munka szépsége, hogy segíteni tudunk, örömet okozni, mosolyt csalni a sokszor elkeseredett, gondokkal, betegséggel, magánnyal küzdő testvéreink arcára. Többféleképpen próbálunk segíteni; pénzügyi adománnyal azokon a családokon ahol a hónap utolsó napjaira elfogy a szűkösség megéléséhez szükséges tartalék.

Középen Horváth Sándorné a kitüntetési ünnepségen.

Alkalmanként bevásárolunk rászoruló családoknak, így pl. élelmiszert, gyógyszert váltunk ki, hátralékos csekket fizetünk be, kisgyermekes anyukának pelenkát vásárolunk. Szeptemberben iskolakezdéshez vásárlási utalványokat tudunk adni. Természetesen mindezt csak akkor tudjuk tenni, ha a kedves hívek a karitászcsoportba adományt tesznek, illetve a Szent Erzsébet-napi perselyezésből származó összegnek a plébániai karitászcsoportra eső 40 %-a az, amiből gazdálkodhatunk. A nehézségek közé

tartozik, hogy több esetben előfordult, a segélykérést sajnos nem tudtuk teljesíteni pénz hiányában. Ki kell szűrünk azokat, akik úgy gondolják, hogy kéthetente lehet segítségért jelentkezni, megpróbálnak megtevesztetni bennünk különböző kitalált dolgokkal.

Kik a támogatottak, vannak-e állandó segélyezettek?

Támogatottak általában az egy- szülős családok, ahol egy- vagy több gyermeket nevel az édesanya, esetleg édesapa. Vannak idős segélyezetteink is, akik betegségük miatt nagyon nehéz körülmények között élnek. Olyan családok is vannak, akik rendszeres támogatásra szorulnak.

Honnan kitől értesülnek arról, hogy ki szorul segítségre?

Azokat, akiket támogatunk, segélyezünk, a csoport tagjai, illetve a lelkiatyák ajánlják, adott esetben a hívek hívják fel rájuk a figyelmünket, valamint a segélyezettek maguk hívják fel sorstársaik figyelmét erre a lehetőségre.

A segélyezésen kívül látogatjuk a pozvári idősek otthonának lakóit, ahol mindig lelkiileg újratöltekezünk azáltal, hogy nagyon hálásak a beszélgetésekért, egy simogatásért, közösen végzett imáért, egyszerűen a rájuk fordított figyelemért. Megemlíteném a fogyatékkal élők otthonának lakóit, akik mindig kitörő örömmel vár-

(folytatás a 7. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 6. oldalról)

nak bennünk. Már megkaptuk tőlük a karácsonyi kívánságokat, aminek teljesülését nagyon várják. Látogatjuk Pózván a belgyógyászat krónikus osztályának lakóit is. Mindezt azért tesszük, mert testvéreinkben Jézust szeretjük, Neki szolgálunk.

A Mária Magdolna Plébánia hívei meny-nyiben járulnak hozzá a segélyezéshez?

Itt szeretném elmondani, hogy a hívek nagy szorgalommal és szeretettel hozzák a karácsonyi és a húsvéti élelmiszer csomagokat. Ezeknek a

csomagoknak az összeállításánál figyelünk arra, hogy a csomagot nagy-családosok, az egyedül élők, esetleg főzni nem tudó idősök kapják. Ezúton is szeretnénk megköszönni a kedves hívek jóságát, segítő szeretetét, figyelmességét és kívánjuk, hogy a Jó Isten áldása legyen életükön.

Karácsony szent és lélekemelő ünnepéhez közeledve kívánom, hogy egymás szemében és szívében lássuk meg az Istengyermekeket, aki arra vár, hogy békében és szeretetben éljünk.

Befejezésül szeretnék közkinccsé tenni egy fohászt, bízva abban, ha ezt

magunkévá tesszük, talán több segítő csatlakozik csoportunkhoz:

**Add Uram, hogy másokért élni
sosem legyek fáradt,
Hogy adjak, szolgáljak,
vissza ne bántsak!
E szeretet megvált, e szeretet ég,
e szeretetből sohasem elég.
Add hát jó Uram,
hogy meg ne álljak,
hogy szeretetben
szeretetté váljak.
Ámen**

Zimonyi Emerica

Szent Miklós látogatása

Ebben az évben is meglátogatta plébániatemplomunkat Szent Miklós püspök. A 2014. december 9-i, a vasárnap 10 órakor kezdődő szentmisénken is részt vett.

A gyerekeket és minket, felnőtteket is elragadott a beszéde, tanuságos példái és intései.

A mise végén apró ajándékot adott a gyerekeknek. De ennél jóval nagyobb és értékesebb volt érezni azt a szeretetet, ami belőle árad.

Jövőre is visszavárjuk.

Egy tanár imája a diákjaiért

Segíts Uram, hogy meg tudjam érteni diákjaimat.

Add, hogy végighallgassam őket türelmesen.
és kérdéseikre szeretettel válaszoljak.

Ne engeddd, hogy szavukba vágjak,
vagy letorkoljam őket minden ok nélkül.

Add, hogy mindig tapintatos és udvarias legyek velük szemben,

mint ahogy én is elvárom tőlük magammal szemben.

Ne negedd, hogy tetteimmal valaha is sebeket ejtsek érzelmi világukban.

Mindenekelőtt azt kérem Uram, hogy soha ne töltssem ki rajtuk mérgemet.

Vezess, hogy minden órán szavaimmal és tetteimmal is erősítsem bennük azt a meggyőződést, hogy a becsületes-

ség a boldogság alapja.

Tégy elnézővé diákjaim apró hibáival szemben,
és segíts, hogy észrevegyem a legkisebb jót is bennük.

Adj ajkamra megfelelő szavakat, ha valamelyik dicséretet érdemel.

Adj kellő határozottságot, hogy tudjak nemet mondani, ha valami megítélésem szerint ártalmukra lenne.

Add, hogy ne legyek személyválogató,
hanem igazságos és szeretetteljes legyek mindegyikükkel,
s így tiszteletük őszinte lehessen irántam.

Tégy méltóvá Uram, hogy diákjaim szerethessenek,
és általam közelebb kerüljenek Hozzád.

Forrás: Mária Rádió Magazin

Részletek a Szentírás ritkábban forgatott könyveiből

Habakuk próféta könyve

„Akinek nem igaz a lelke, az elbukik, de az igaz élni fog hűségéért.” (Hab 2,4)

Azt, hogy mikor élt Habakuk próféta, nem tudjuk pontosan. Még következtetni sem tudunk erre, bár könyvében megjövendöli, hogy a bűnös népre (Izrael népére) Isten büntetésként egy vad és kegyetlen nemzetet küld. De hogy az asszírokra, a babilóniakra, vagy a káldeusokra gondol a próféta, nem tudjuk. De talán jó is így, mert nem egy konkrét helyzetre, népre gondolunk, hanem könnyebben meglátjuk a könyv általános, minden időben érvényes mondanivalóját.

A könyv a próféta panaszával kezdődik: „Meddig kell még Uram, segítségért folyamodnom anélkül, hogy meghallgatnál? Hozzád kiáltanom: 'Erőszak!', anélkül, hogy megszabadítanál? Miért feded fel előttem a gonosztságot, és mutatod meg a nyomorúságot? Csupa fosztogatást, csupa rablást látok magam előtt; a vádaskodás és civakodás egyre fokozódik. Csorbát szenved a törvény, a jog nem érvényesül. Üldözi a gonosz az igazat, a jogot kicsavarják.” (Hab 1,2-4) „Miért hallgatsz, amikor a gonosz elnyeli a nála igazabbat?” (Hab 1,13b)

Olyan a helyzetértékelés, mintha csak a mi világunkról szólna Habakuk. Hát nem látunk rablást, fosztogatást a gazdasági életben? Tán nem fokozódik egyre a civakodás és a vádaskodás a közéletben? Ma is csorbát szenved a törvény, sajnos sokszor nem érvényesül, miközben a jogot – gyakran a joghoz értők, a jogot alkalmazók – kicsavarják, elferdítik. A Mindenható miért hallgat, amikor a gonosz hátrább

szorítja, legyőzi, elnyeli a nála igazabbat? Mi is várjuk a választ Habakukkal együtt: „Kiállok őrhelyemre, felállok a sáncra, és figyelek, hogy lássam, mit mond nekem, és mit válaszol a panaszomra.” (Hab 2,1)

Ez a prófétának adott válasz: „Az Úr meg is szólalt és ezt mondta: Írd le a látomást, vésd fel táblára, hogy könnyen olvasható legyen. Mert ez a látomás a maga idejében beteljesedik s nem hiúsul meg; ha késik, csak várj, biztosan bekövetkezik, tévedhetetlenül. Akinek nem igaz a lelke, az elbukik, de az igaz élni fog hűségéért.” (Hab 2,2-4) A válasz nekünk is szól! Érthető, hogy azt szeretnénk: az igazság most, azonnal érvényesüljön. Istentől elvárjuk az azonnali beavatkozást. Nehéz várunk, ha késik, pedig tudhatnánk: Istennél egy év ezer év és ezer év egy év (Babits: Jónás könyve).

És ha itt a földi létben nem is érvényesül az igazság, a túlvilági létben biztosan.

Isten a próféta szaván keresztül figyelmeztet: „Nem kelnek-e föl hirtelen hitelezőid, nem ébrednek-e föl végrehajtóid? A zsákmányuk lesz!” (Hab 2,7) „Jaj annak, aki családjá javára becstele nélkül harácsol... Házad szégyene mellett döntöttél, amikor eltiptortál számos nemzetet; saját magad ellen vétkeztél.” (Hab 2,9-10). „Jaj annak, aki leitatja társát, vegyíti a mérget, míg le nem részegíti.” (Hab 2,12a)

Habakuk tisztában van az Úr ere-

jével, hatalmával, aminek semmi földi hatalom nem állhat ellent. Hallotta szózatát: a hamis ember elbukik, az igaz élni fog – csak ki kell várni. Ezért kéri az Istent: „Uram, híred eljutott hozzám. Uram, tetteid megrendítettek; a mi időnkben is vidd őket végbe, a mi időnkben is add őket tudtul! Haragodban is gondold az irgalomra!” (Hab 3,2) „Kivonulsz, hogy megszabadítsd népedet, hogy megszabadítsd fölkenetted. Romba döntöd a gonosznak házáat, egészen a szikláig feltárod alapját.” (Hab 3,13)

Az igazság napja – mely a gonoszok számára a pusztulás napja, mert az igazság beteljesülése érdekében Isten ítéletet mond – az igaz ember és az igazság számára azonban győzelem! Ezért az igaz ember – a gonosszal ellentétben – nyugodtan, békében várhatja. „Nyugodtan várom a szorongatás napját, amely felkél a minket nyomorító népre.” (Hab 2,16b) „Én azonban örülök az Úrban, ujjongok üdvözítő Istenemben. Az én erőm az Úr, az Isten.” (Hab 2,18-19b)

Titi

Ozeás próféta könyve: „Isten vagyok, nem ember ... és nem szeretem a pusztítást” (Oz 11,9)

Joel próféta könyve: „A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat.” (Jo 2,13)

Ámosz próféta könyve: „Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, juttassátok diadalra az igazságot” (Ám 5,15a)

Abdiás próféta könyve: „Ne nézd testvéreket kárörvendőn” (Abd 12)

Jónás próféta könyve: „Amikor elcsüggedt a lelkem az Úrra emlékeztem, és imám eljutott színed elé”. (Jón 2,8)

Mikeás próféta könyve: „váltsd tettekre az igazságot, szeresd hűségesen, és járj alázatosan a te Isteneddel.” (Mik 6,8b)

Náhum próféta könyve: „Türelmes az Úr, de hatalma félelmetes” (Náh 1,3)

Habakuk próféta könyve: „Akinek nem igaz a lelke, az elbukik, de az igaz élni fog hűségéért.” (Hab 2,4)

Ferenc pápa imája a megszentelt élet évére

November 29-én imavirrasztást tartottak a római Santa Maria Maggiore-bazilikában a megszentelt élet évének megnyitása alkalmából. A liturgia végén José Rodríguez Carballo érsek elmondta, hogy a Szentatya egy imával is megajándékozta a megszentelt személyeket, melyet a helyszínen elimádkoztak.

Ábrahám, Izsák és Jákob Istene,
Urunk, Jézus Krisztus Atyja és a mi Atyánk,
fogadd el imánkat, amellyel hozzád fordulunk.
Nézd kegyesen jóra való törekvésünket,
és segíts szenvedéllyel megélni hivatásunk ajándékát.
Atyánk, ingyenes szereteted tervével arra hívsz,
hogy keressük a te arcodat a Lélekben,
akár helyben lakunk, akár úton vagyunk.
Add, hogy magunkban hordozzuk emlékezetedet,
és élet forrásává legyen az számunkra
az egyedülletben és a testvériségben,
s hogy szereteted visszafénye lehessünk
a ma élő emberek élettörténetében!

Krisztus, az élő Isten Fia,
te tisztán, szegényen és engedelmesen jártál
itt, a földön, a mi útjainkon,
és társunkká szegődtél a csendben és a hallgatásban.
A szeretet forrásaként őrizd meg bennünk
gyermeki hozzátartozásunkat az Atyához.
Segíts, hogy megéljük a találkozás evangéliumát:
hogy humanizáljuk a földet, építsük a testvériséget,

osztozzunk a megfáradtak, a keresést feladók fáradalmaiban
és a várakozók, a keresők, a remény magvait őrzők örömeiben.

Szentlélek, lángoló tűz,
világosítsd meg utunkat az egyházban és a világban.
Önts belénk bátorságot az evangélium hirdetésére,
és segíts, hogy örömléleket leljünk a mindennapi szolgálatban.
Nyisd meg lelkünket a szépség szemlélésére.
Őrizd meg bennünk a teremtett világ hálás csodálatát,
és add, hogy felismerjük mindazt a csodát,
amelyet te viszel végbe minden élőlényben.

Mária, Isten Igéjének anyja,
virrassz megszentelt életünk felett,
hogy az öröm, melyet Isten szava ébresztett bennünk,
betöltse egész lényünket,
és felhívásod, hogy tegyünk meg mindent,
amit csak kér a Mester (vö. Jn 2,5),
az ő szavának tevékeny értelmezőiként találjon minket
Isten országának hirdetésében.

Ámen.

Becsületes neve: Káposztafalvi karszt I.

Így hívták eredetileg a Felvidéknek ma csak Szlovák Paradicsomként emlegetett vadregényes hegyvidékét. Ide vette az irányt tavaly nyáron a teskándi ifjúsági csoport tagjaival megerősödött csapatunk. A szepességi dombvidéktől délre, az Alacsony-Tátra keleti szomszédságában emelkedő hegység északi részének magassága, ahol mi is jártunk, alig haladja meg a Mátráét. A mészkövet formáló víz munkájának köszönhetően azonban a mély szurdokvölgyektől a barlangokig számos csodában gyönyörködhet az ide látogató. Ezért gondoltam úgy, hogy ez az izgalmas és változatos, ugyanakkor nem túl nehéz terep jó bevezető lesz a keményebb erőpróbát jelentő túrákhoz.

Egy közbeiktatott salgótarjáni megállóval, július közepén érkeztünk a névadó falu, Káposztafalva főterére, ahol a gótikus templom készítetett megállásra bennünket. Szerencsére az előtérbe be lehetett jutni, így a rácok között átnézve megcsodálhattuk a Lőcsei Pál mester keze által az 1500-as évek elején készített faragott szárnyas oltárt. Közepén a Szűzanya látható, karján a Kisdeddel, mellette két oldalt pedig a vértanú diakónusok, az eleve-n megsütött Szent Lőrinc a rostélylyal, Szent Vince pedig gyertyával a kezében.

Miután kigyönyörködtük magunkat, a közeli Erdőalja autókempingjébe mentünk, ahol egy faházikóban foglaltunk szállást. Mivel kora délután volt már, és amúgy is lógott az eső lába, úgy

döntöttünk, hogy városnézésre indulunk Lőcsére. A méltán a Szepesség fővárosának nevezett település történelmi belvárosa számos látnivalót kínál. Néhány óras séta alatt épp csak ízelítőt kaphatunk belőle. Kialakulását a XII.-XIII. század folyamán betelepülő százoknak köszönheti, akik magukkal hozták szülőföldjük városias kultúráját. A főter mai képe a késő középkorban alakult ki. A városháza impozáns emeletes épülete talán mindannyiunk számára ismerős A fekete város film-sorozatból. Különös érdekesség a mellette még ma is álló szegyenketrec, melybe megsze-gyenítésül csukták a könnyű erkölcsűnek ítélt személyeket. A teret a nemesi családok

házai veszik körül, akik váraik mellett itt is tartottak fenn lakhelyet. Legszebb közülük a gazdagon díszített homlokzatú Thurzó-ház. A XIV. század végén épült három hajós, gótikus Szent Jakab templom igazi értékei a belsejében rejtőznek. A már említett Lőcsei Pál mesternek több szárnyas oltára is található itt. A 18 méter magas főoltár Közép-Európa legnagyobb ilyen építménye. A középpontban itt is gyermekét tartó Máriát láthatjuk, mellette pedig Szent Jakab és Szent János apostolokat. Alattuk az utolsó vacsora jelenete látható, az oltárszárnyakon pedig a két apostol életéből vett jelenetek. Mindez csak

ízelítő a számtalan látnivalóból. De lépünk tovább, mert volt a napnak még egy említésre méltó állomása.

Szepescsütörtök Szent László tiszteletére emelt Árpád-kori temploma már messziről

látszik, ahogy közeledünk a település felé. Ami miatt azonban sokan felkeresik, az a Szapolyai István nádor által 1473-ban hozzá épített temetkezési kápolna, ami a késő gótikus építészet igazi gyöngyszeme. A kétszintes kápolna felső része szolgált az istentiszteletek helyéül, míg a részben föld alatt lévő alsósíntet kriptának szánták. A család tagjait aztán végül mégsem ide temették. Az alsó kápolnából egy földalatti folyosó vezet át a közeli ferences kolostorba. A templomba egyébként azért sikerült bejutnunk, mert az esti hatos szentmise előttre időzítettük a látogatást.

Másnap aztán már derült időben vághattunk neki első túránknak, ami a Száraz-Fehérvíz szurdokába vezetett. A völgy az időnként föld alá bújó patak-ról, és medrében található mészkő színéről kapta a nevét. Miután a bejáratnál lejtettünk a nemzeti park területére szóló egyhetes belépő díját, nekivágtunk a csak egy irányban járható kanyonnak. Meredek sziklafalak

(⇐ folytatás a 10. oldalról)

között vezetett az út, hol a patak mederben, hol pedig a segítségnek szánt síkos fapallókon. A több lépcsőben alázóduló Tálacska-vízesések mellett már csak a sziklához rögzített vaslétrákon lehetett egyik szintről a másikra jutni. Még több hasonló akadályt kellett leküzdenünk, míg elértük a szurdok legfelső részét, ahol a sziklafalak már csak karnyújtásnyira voltak egymástól. Aztán egy forrás után hirtelen kiszélesedett a völgy, és kb. 900 m tengerszintfeletti magasságban elértük az útelágazást, ahonnan egy szelídebb gyalogúton lehetett visszaereszkedni a hegy lábához. Mi azonban előbb még egy kitérőt tettünk a menedékkői kolostor romjaihoz. A fenyők és bükkök alkotta erdők sűrűjében 770 m magasságban megbúvó tisztás egykor a tatárok elől menekülő környékbeli lakosságnak szolgált rejtékhelyül, innét kapta beszédes nevét. A területet aztán

1299-ben a karthauzi barátok kapták birtokul III. András királytól. A Szent Brúnó (+1101) által alapított, némasági fogadalmukról ismert, remeteként élő szerzeteseknek mindössze három kolostoruk volt a Kárpát-medencében. A közeli Dunajec-folyó partján a másik, és a Bakonyban, a mai Városlőd község területén a harmadik. A menedékkői kolostor már a középkor folyamán elnéptelenedett, rablók tanyája lett, ezért a környék lakói lerombolták. Ma újra helyreállítják a még megmaradt falakat, és egy szerény turisztaszállást is berendeztek az egyik épületben. A tisztás feletti domboldallal felkapaszkodva pedig a hívogatóan

rajzolódt ki előttünk a Magas-Tátra sziklabérceinek sziluettje.

Fotó: Gedeon Tamás
Szöveg: Szalai Attila

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Domján Zara Anna, Bihari Csaba, Makasics Csenge, Karamán Vajk, Spilák Donát, Tarsoly Áron, Zsiga Lili Anna, Sztojka Bálint Rikardó, Horváth Áron

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházunk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Vörös Szabolcs – Krajczár Zsuzsa, dr. Sipos János – Ivancsics Evelin, Torma András György – dr. Kámán Nóra Martina, Magyar László – Gazi Barbara

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Varsányi János (1932), Csahók György (1930), Szőke Béla (1926), Török Ferenc (1953), Lippai Géza (1930), Németh Jenőné sz. Egyed Márta (1951), Fullér Erzsébet (1925), Lesznyik Károly (1942), Farsang Ferencné sz. Tóth Ilona (1947), özv. dr. Simonffy Emilné sz. Karácsony Éva (1929), Fenyvesi Sándor (1935), Vörös Frigyes (1942), Török Irén (1923), özv. Zelkó Balázsné sz. Bali Mária (1939), Felső Mária (1927), özv. Kovács Józsefné sz. Laki Margit (1930), Boros Sándor (1928), özv. Dávid Józsefné sz. Petánovics Ilona (1931), özv. Sipos Péterné sz. Horváth Teréz (1938), özv. Farkas Istvánné sz. Németh Mária (1932), Nagy János (1929), Sipos Tivadar (1934).

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Az egyházmegye hitoktatóinak továbbképzése Szombathelyen, a Brenner Kollégiumban 2015. január 31-én, szombaton.

Előadó: Dr. Hátori Antal, a Budapesti Gazdasági Főiskola főiskolai docense.

A továbbképzés témái:

- Az eutanázia, az abortusz és más élet elleni cselekedetek az egyház szemléletén és dokumentumain keresztül (Az élet kultúrája).
- Mi az, ami a sötétséget és a halál kultúráját érdekessé teszi a serdülők és a fiatalok számára.

Jó volt olvasni:

KARÁCSONYI HIMNUSZ (Coelo rores pluunt flores...)

HYMNUS DE NATIVITATE DOMINI

Coelo rores pluunt flores
et terras inebriant;
dulce melos implet coelos
angeli coniubilant.

Rident sata, virent prata,
nato regi parvulo;
gaudent montes, saltant fontes,
magno mundi domino.

Mater plorat, cum adorat
Deum factum hominem,
natus ridet, quando videt
charam matrem virginem.

Vitant caulam, petunt aulam
regis nati coelicam,
en pastores sunt cantores,
Jesu cantant eclogam.

Ridet foenum inamoneum,
et ridet praesepium,
sic innectens, sic amplexens
universi Dominum.

En adstantes antmantes
fuso fivent spiritu,
admirantes, salutantes
parvulum cum gemitu.

Cum nivalis hiemalis
casam inflat Boreas,
en tenella mollicella
membra tenunt choreas.

Crasso filo rupto lino
virgo ligat parvulum,
et algentem et tremementem
mater fovet filium.

Nostrum pectus Christo lectus,
et sit cor praesepium,
deo plenum caro foenum,
et sit pectus stabulum.

KARÁCSONYI HIMNUSZ

Égi kertek permeteltek
Mámorító harmatot.
Mind a mennyek daltól zengtek,
Ujjongnak az angyalok.

Köszöntsétek, szántók, rétek,
Kik most kizöldeltetek,
Fürge csorgó s ti mosolygó
Nagy hegyek, a kisdedet.

Sírva nézi, úgy becézi
Egyszülöttét Mária,
Néz ragyogva, mosolyogva
Szűz Anyjára szent Fia.

Jön a pásztor barikástól:
Jézus szentebb aklot ad.
A Fiúnak sipot funak
S énekelnek eklogát.

Még a néma ócska széna,
még a jászol is nevet,
úgy karolja, úgy ápolja
a megváltó Kisdedet.

Ottan állván, édes álmán
jó barmok virrasztanak,
ráhajolnak, udvarolnak
és fel-felsóhajtanak.

A kis házra havat rázva
Rárohannak a szelek.
Jaj puhácska kis babácska
Testecskéje didereg!

Édesanyja rácsavarja
Durva pólyarongyait,
Avval ója Alkotója
Ázó-fázó tagjait.

Lelkem vágya: Krisztus ágya
Szívem immár hadd legyen,
Testem szalma, jászol alma
S istállója kebelem.

A Karácsonyi Himnusz Károni János csíksomlyói ferences egyházfőnök 1676-ban megjelent *Cantionale Catholicum* című énekeskönyvében maradt fenn. A Csíksobotfalvi kézirat névvel ismertté vált katolikus énekgyűjtemény volt vélhetően Károni János *Cantionale Catholicum*ának előzetes példánya.

A Csíksomlyói ferences nyomda első termékét 1676-ban nyomtatták ki, amelynek befejező részében Károni így ír a könyv megjelenésének céljáról: „Édes Hazámnak akartam szolgálni, és másoknak is alkalmatosságot e kis munkámmal adni, hogy akadály nélkül dicsérhessék az Istent”

Sík Sándor, a himnuszok fordítója írja „Zsoltáros könyvében” (1943): „Különös megilletődéssel olvassuk a magyar eredetű himnuszokat! ... a himnusz-világköltés javához tartoznának!”

„A Caeolo gótikus rímcsilíngelése a magyar betlehemes játék meghitt környezetét idézi.”

(Himnuszok Könyve, Helikon, 1989.)

2014. Karácsony, Margit néni

A hónap szentje:

Boldog Janssen Arnold (1837-1909)

„Az örömhír továbbadása jelenti a felebaráti szeretet legelső és legnagyobb művét.”

Mondta és így is élte meg azt a missziós küldetést, amire Isten meghívta őt.

1837-ben született német földön, vallásos, hitüket a jézusi tanítás szerint élő szülők gyermekeként. Több fiútestvér közül ő választotta hivatásul a papságot, huszonnégy évesen már felszentelték. Tizenkét évi káplánság és hittanári munka után egyik napról a másikra „munkanélküli” lett, az egyház és az állam között kialakult viszony miatt. Az állam a német katolikus egyházra, egy úgymond „gettóhelyzetet” kényszerített. Lelkipásztori munkáját nem folytathatta, így a gondolatot, ami már hosszabb ideje foglalkoztatta, megvalósította: egy missziós folyóirat kiadását. Ez volt az első lépés a missziós munka megvalósításához. Később egy Kínából hazatérő atya bátorítására szemináriumot hozott létre azok számára, akik hivatást éreztek erre

a munkára, nem kis nehézségek és áldozatok árán, ugyanis a terv megvalósítására Németországban gondolni sem lehetett. Kevés megtakarított pénzéből egy vendéglőt vásárolt a hollandiai Steylben. Itt alapította meg korunk egyik legmodernebb missziós szerzetesközösségét kitartó és áldozatos munkájával 1875-ben. A megalakult rend az Isteni Ige Társaság, vagy ahogyan mindenki ismeri, a Verbiták. Ma már tagjai ötven nemzetet képviselnek szerte a világban és Krisztust, a megtestesült Igét hirdetik.

Arnold atya személyesen sohasem járt más missziókban, de állandó levelezéssel tartotta a kapcsolatokat. Tudta, hogy az ima a legfontosabb és mindent meg is tett azért, hogy megszervezze az imaháttérrel. Az anyaházban minden nap szentmisét mondtak a keresztények egységéért, imnapok és éjszakai szentségimádások segítették misszióik munkáját.

Hetvenkét éves volt, amikor az örök hazába költözött. Munkájának gyümölcseként rendje a missziók egyik legerősebb oszlopa lett.

Nátrán Józsefné

Dr. Martos Levente Balázs a Pápai Biblikus Bizottság tagja

Nagy megtiszteltetés érte a Magyar Katolikus Egyházat és a Szombathelyi Egyházmegyét, amikor Ferenc pápa kinevezte dr. Martos Levente Balázs atyát a Pápai Biblikus Bizottság tagjává.

Felelősségteljes megbízatásához az Egyházmegye papsága és hívei nevében szívből gratulálok!

dr. Veres András püspök

Az első karácsony

Minden évben eljön az a nap, amely talán a legkülönlegesebb ünnep egy kisgyermek életében, a karácsony. De mikor fedezik fel pici szívükben az ünnep igazi lényegét és mondanivalóját?! Mikor találják meg a szeretetet benne? A léleknek az az első karácsonya.

Aranyban és ezüstben csillog minden, a házat pedig fenyőillat árasztja el. A terítőkön hímzett hópihék. Halk, dalamos zene szól, miközben a kisgyermek megérzi a karácsonyi vacsora finom illatát, amelyet édesanyja gondosan készít a konyhában. Édesapja és testvérei épp' a karácsonyfát díszítik fel angyalkákkal, csengettyűkkel és szaloncukrokkal. A gyermek elcsen egyet a cukorból, és a sarokban gyorsan elmajszolja. A családi béke, szeretet és harmónia tapintható a levegőben, akár csak a kandallóban pattogó tűz melege a házban. Csodás, idilli látvány, ha valaki bekukucskál az ablakon.

A kisgyermek azonban nem tudja, hogy e világnak van egy másik oldala, mely rideg és fagyos, még ezen a szép és szent ünnepen is. Azoknak a gyerekeknek

a szomorú sorsa, akiknek az életét nem ajándékozta meg az Úr ilyen csodálatra méltó családdal, mint az övét. Akiknek egy csepp szeretet többet jelent, mint a legnagyobb, legcsillogóbb játék, amelyet pénzért meg lehet venni. A kihűlt falú otthon sötétsége és üressége egy idő után elárasztja az ártatlan kis szívüket is.

Az ünneplő családban eközben hirtelen furcsa nyüzsgés támad. A legkisebb nem tudja mire vélni a dolgot, ezért kérdően néz jóságos szüleire. Ők csupán annyit felelnek, hogy menjen be a szobájába, és hozzon ki egy számára fontos dolgot, amelyet a kised Jézusnak adna. Kis idő elteltével a pici gyermek boldogan tér vissza kedvenc plüssmackójával, amely számára a legföltettebb kincs.

Látja, hogy a szülei egy nagy dobozt raknak be az autóba, és az tele van ajándékokkal. Izgatottan várja az út végét. Arra gondol, végre megpillanthatja a betlehemi istállót, a jászolban fekvő kisedet, akiről olyan szép történeteket hallott. De lelkébe csalódottság érzése költözik, amikor kiszállnak egy hatalmas, sötét

kőház előtt. Ijesztőnek találja a helyet, fél bemenni, ám édesanyja biztató mosolya erőt ad neki. Odabent a fénytelen térben apró gyermekek riadt pillantásai fogadják őket. A közeli árvaház ódon falai között vannak. A kisgyermek szíve elszorul! Egyszeriben mindent megért!

Ránéz kedvenc mackójára, majd önfeledten, boldogan az egyik sarokban kucorgó kisfiúhoz szalad. És átnyújtja neki az ajándékot! Az félve tekint fel rá, hatalmas szemei elkerekednek, és hálátelt mosollyal az arcán veszi át „az új barátját”. A kisgyermek szívét melegség jóleső érzése járja át, gazdagabbnak érezve magát, mint bárki más a Földön.

Később visszagondolva ezt nevezte ő az első karácsonyának, melyen rájött, hogyha az ember szívből ad valamit, akkor a Jóisten százszor szebb ajándékkal jutalmazza meg őt.

Török Rebeka (11.a)

*Mindszenty József Általános Iskola,
Gimnázium és Kollégium*

Hittanóra az iskolában és találkozás a szentségi Jézussal a templomban

Minden hónapban első csütörtökön imádkozunk papi és szerzetesi hivatásokért. Plébániánkon szeptember óta, Zoltán atya kezdeményezésére, a negyed hatkor kezdődő szentségimádást nagyon fontos esemény zárja le. A szombathelyi egyházmegye papjai, nyugdíjas papjai és kispapjai neve egy cédulára fel van írva, amit egy kosárban helyeznek el. Ebből a kosárból, aki jelen van, húz egy cédulát és egész hónapban érte imádkozik.

Nagyon örültem ennek a kezdeményezésnek, és én is mindig szívesen ott vagyok. Izgatottan várom, hogy kiért fogok imádkozni. Fontos számomra ez a dolog, mert a bátyám most negyedéves a győri szemináriumban. Tőle tudom, milyen kevesen választják ezt a hivatást.

Esténként édesanyámmal mindig együtt imádkozunk. Azért is, akit a kosárból kihúztam, de mindketten valaki mást is választunk a szombathelyi, vagy a győri egyházmegyéből. Akkor lennék igazán boldog, ha sokan jönnének el első csütörtökön a templomba és a kosárból elfogyna az összes név.

Édes jó Istenem!

Adj Egyháznak sok kispapot!

Kérlek, vigyázz rájuk, hogy kitartsanak, és ne adják fel a kitűzött célt.

Szolgálni tudják Egyházadat és hirdetni Isten örömét. Ámen

Kaszás Medárd 5. osztályos tanuló

Összeállította: *Balasi István*

Lelkipásztori munkatárs képzés

A program célja olyan lelkipásztori munkatársak képzése, akik megfelelő lelkipásztori irányítással alkalmassak az egyházmegye főpásztora által engedélyezett egyházi igehirdetési és pasztorális alaptevékenységének ellátására a hatályos egyházi törvényeknek és előírásoknak megfelelő munkakörökben és kompetenciákkal.

A képzés időtartama: 60 + 20 óra

Képzési hétfőgék:

2014. október 3-5.,
2014. november 14-16.,
2015. január 9-11.,
2015. február 20-22.

További információ és jelentkezés:
Martineum Felnőttképző Akadémia 9700 Szombathely, Karmelita u. 1.

Tel: 94/514-354; Fax: 94/514-341

Imahét a krisztushívők egységéért

2014. január 18-25.
(vasárnap-vasárnap)

December 24-én, szerdán 16⁰⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban a karácsonyi misztériumjáték.

December 24-én, szerdán az éjféli mise előtt 23³⁰-kor a Mindszenty Kamarakórus tart karácsonyi koncertet templomunkban.

December 29. (hétfő) és **január 2.** (péntek) között Prágában rendezik meg a Nemzetközi **Taizéi Ifjúsági Találkozót**.

December 31-én, szerdán, Szent Szilveszter napján, az **év végi hálaadó szentmise** 16³⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban, melyen halát adunk az elmúlt esztendő minden öröméért és nehézségéért.

December 31-én, szerdán **éjféli misével kezdjük az új évet** a plébániatemplomban: A templomba csak a sekrestyén keresztül lehet belépni.

Január 1-jén, csütörtökön a plébániatemplomban a reggel 7 órakor kezdődő **szentmise elmarad**.

Január 1-jén, csütörtökön 17¹⁵-kor kezdődik a **szentségimádás a papi és a szerzetesi hivatásokért** a plébániatemplomban.

Január 8-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Január 22-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Január 25-én, vasárnap **szentségimádást** tartunk a ságodi iskolakápolnában.

Január 30-án, pénteken a Szent Család Óvodában 17 órakor kezdődik a **schönstatti lelkinap**.

Február 5-én, csütörtökön 17¹⁵-kor kezdődik a **szentségimádás a papi és a szerzetesi hivatásokért** a plébániatemplomban.

Február 7-én, szombaton **szentségimádást** tartunk a zalabesenyői templomban.

Február 17-én, kedden **szentségimádást** tartunk a Zárda kápolnában.

Mindszenty imanap

Minden hónap 29-én 18 órakor engesztelő imanapot tartanak Csehímszenten, Mindszenty József bíboros szülőfalujában a Minden-szentek templomban.

Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.”

Közös liturgikus program:

18 óra: Keresztút a templomban
19 óra: Szentmise
20 óra: Engesztelő imaóra
21 óra: Fáklyás körmenet a Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó embert nagy szeretettel várnak. Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonukban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Forrás: www.martinus.hu

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2015. február 15-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu
Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.
Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231
Web: www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula
Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.
Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.
Telefon: (92) 599 464

